

Sygnatura akt V GC 1123/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dzierżoniów, dnia 4 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Dorota Magdziarczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2016 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa **M. K. i A. A.**

przeciwko **G. P.**

o zapłatę 13 812,90 zł

I. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 3798,79zł (słownie: trzy tysiące siedemset dziewięćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 26 marca 2014r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 502zł tytułem części kosztów postępowania;

III. w dalszej części powództwo oddala.

Sygnatura akt: V GC 1123/14

UZASADNIENIE

M. K. i A. A. pozwem z dnia 8 kwietnia 2014r. domagali się zasądzenia od G. P. kwoty 13812,90zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 marca 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie powodowie podali, że pozwany prowadząc działalność gospodarczą w formie pizzerii zwrócił się do nich z zapytaniem o ofertę montażu monitoringu swojego lokalu użytkowego. W grudniu 2013r. taka oferta została mu przedstawiona, z uwzględnieniem wyceny poszczególnych urządzeń jak i wartości usług w kwotach netto. Oferta została przyjęta, a pracownicy powodów przystąpili do instalacji systemu. W trakcie wykonywania prac na wyraźne życzenie pozwanego zwiększono ilość kamer dzieńno-nocnych z jednej do dwóch, a zamiast trzech kamer megapikselowych zamontowano ich pięć. Okablowanie zwiększyło się z kolei do 50 metrów, a wartość usługi montażu z kwoty 600zł do 1000zł. Dodatkowo na życzenie klienta zamontowano głośniki zewnętrzne (350zł) i moduł zasilacza buforującego (435zł). Łączna wartość umowy wyniosła 11230zł netto, stąd na rzecz pozwanego wystawiono fakturę na kwotę 13812,90zł. W odpowiedzi powód wskazał, że zgadza się zapłacić jedynie pierwotnie uzgodnioną kwotę 5840zł netto. Powodowie przesłali pozwanemu wykaz użytych podzespołów z wyceną prac systemu i wyznaczyli ostateczny termin zapłaty przypadający na dzień 25 marca 2014r. Wezwanie pozostało jednak bezskuteczne. W stosunku do tak określonego roszczenia tut. Sąd w dniu 23 kwietnia 2014r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (V GNC 777/14). Pozwany zaskarżył w/w nakaz w całości zarzucając, że przedstawiona przez powodów oferta okazała się jednak nie spełniać całościowych omawianych wcześniej oczekiwań, stąd w trakcie wykonywania prac montażowych zaistniała konieczność dodatkowego użycia większej ilości kamer. W konsekwencji to powodowie stwierdzili, że źle rozplanowali sugerowany system monitoringu i konieczne jest zwiększenie ilości urządzeń dla zapewnienia jego pełnej funkcjonalności. Dodatkowo podał, że strony ustaliły, że rozliczenie za monitoring nastąpi poprzez kompensatę wzajemnych wierzytelności, albowiem powodowie stale korzystali z dachu budynku pozwanego, gdzie zainstalowali

maszt antenowy, emitując dostęp do internetu do swoich klientów. W konsekwencji pozwany wystawił na rzecz powodów fakturę z tytułu korzystania z jego dachu i potrącił wzajemne wierzytelności do kwoty 7183,20zł, czyli kwoty odpowiadającej pierwotnej umowie stron. Wynagrodzenie to miało charakter ryczałtowy i w ocenie powoda brak było podstaw do żądania wyżej zapłaty. W toku dalszych pism procesowych powodowie wskazywali, że to na wyraźne życzenie pozwanego zwiększono ilość montowanego asortymentu. Nadto wskazali, że nigdy nie wyrażali zgody na rozliczenie umowy poprzez kompensatę. Jednocześnie wyjaśnili, że antena wspomniana przez pozwanego, była umiejscowiona na boku jego budynku i służyła realizacji umowy stron w przedmiocie dostawy usługi internetowej, jednak stanowczo zaprzeczyli, aby za jej pomocą sygnał internetowy dostarczano także to do innych odbiorców. Nadto przedmiotowa antena, stanowiąca własność powodów, została przez pozwanego po ujawnieniu się sporu stron wyrwana i zniszczona. Tym samym zarzut potrącenia był w ocenie powodów zupełnie bezprzedmiotowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. i A. A. prowadzący w formie spółki cywilnej działalność gospodarczą pod firmą (...) w odpowiedzi na zapytanie G. P., prowadzącego działalność gospodarczą w formie restauracji, przygotowali ofertę monitoringu jego lokalu użytkowego. Obejmowała ona instalację rejestratora 8 kanałów, jeden dysk, 4 kamery zewnętrzne dzień-nocne, jedną kamerę wewnętrzną, szafę na rejestrator, 150m okablowania, montaż w cenie 600zł i opłatę za uruchomienie systemu, co łącznie wyniosło 5840zł netto.

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

-oferta systemu monitoringu z dnia 10.12.2013r., k. 10 akt)

Oferta została zaakceptowana przez pozwanego.

(Dowód: - okoliczność bezsporna)

W toku wykonywania prac zwiększono ilość wcześniej uzgodnionego asortymentu o 3 kamery zewnętrzne, dodatkowe okablowanie, zasilanie awaryjne i dodatkowe akcesoria, a łączną wartość wykonanej usługi wyniosła 11230zł netto.

(Dowód: - specyfikacja użytych podzespołów, k. 11 akt,

-zeznania świadków M. M. i D. R., k. 378v- 379 akt,

-zeznania świadka A. I., k. 379v akt)

W konsekwencji powodowie wystawili na rzecz pozwanego fakturę vat nr (...) na kwotę 13812,90zł, płatną do dnia 18 lutego 2014r.

(Dowód: - faktura vat nr (...), k. 12 akt)

Powód odmawiał zapłaty należności ponad kwotę ustaloną w pierwotnej ofercie.

(Dowód: - okoliczność bezsporna)

Powodowie wzywali z kolei pozwanego do uregulowania pełnej kwoty dłużnej pod rygorem sądowego dochodzenia roszczeń.

(Dowód: -pismo powodów z dnia 27.02.2014r., k 13 akt,

-pismo pozwanego z dnia 06.03.2014r., k. 14 akt,

-pismo powodów z dnia 17.03.2014r., k. 15-16 akt, -pismo pozwanego z dnia 14.05.2014r., k. 41 akt,

-pismo pozwanego z dnia 26.03.2014r., k. 48 akt)

Strony od stycznia 2013r. łączyła ponadto umowa o świadczenie usługi dostępu do Internetu, a dla potrzeb jej realizacji powodowie umiejscowili na budynku pozwanego maszt antenowy.

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

-umowa nr (...), k. 152-153 akt)

Ostatecznie pozwany postanowił rozliczyć roszczenie powodów poprzez kompensatę uznając, że należne jest mu wynagrodzenie z tytułu wykorzystywania przez powodów masztu antenowego do nadawania sygnałów także do innych odbiorców. Z tego tytułu powód wystawił faktury obciążające powodów łączną kwotą 5700zł netto i w lipcu 2014r. oświadczył o jej potrąceniu z fakturą objętą pozwem.

(Dowód: - oświadczenie pozwanego z dnia 06.07.2014r., k. 44 akt,

-faktury pozwanego, k. 45-46 akt)

Okoliczność nadawania przez powodów sygnału internetowego do innych odbiorców przez maszt antenowy umiejscowiony na budynku pozwanego nie została udowodniona.

(Dowód: - opinia biegłego M. A., k. 224v. akt,

-opinia biegłego B. D., k. 305 akt)

Powodowie nie uznali skuteczności oświadczenia o kompensacie jak i zasadności obciążenia ich za korzystanie z powierzchni budynku powoda na poczet montażu masztu antenowego.

(Dowód: - pismo powodów z dnia 08.07.2014r., k. 154-156 akt,

-pismo powodów z dnia 01.04.2014r., k. 158 akt,

-pismo powodów z dnia 21.05.2014r., k. 160-162 akt)

W kwietniu 2014r. pozwany wypowiedział umowę w przedmiocie instalacji systemu monitoringu i wezwał powodów do zdemontowania i zabrania sprzętu. Pomimo tego systemu monitorującego używał nadal.

(Dowód: - pismo pozwanego z dnia 23.04.2014r., k. 181 akt,

W sierpniu 2014r. pozwany samodzielnie zdemontował antenę radiową powodów i oświadczył o jej zatrzymaniu do czasu zaspokojenia zgłoszonych roszczeń.

(Dowód: - pismo pozwanego dnia 15.08.2014r., k. 187 akt,

-opinia biegłego M. A., k. 223v. akt,

-opinia biegłego B. D., k. 306 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Bezsporny w sprawie był fakt istnienia dwóch stosunków cywilnoprawnych pomiędzy stronami, opartych o umowę o świadczenie usług internetowych, wykonywaną w oparciu o zamontowaną na budynku pozwanego antenę przesyłową, oraz umowę o dzieło w przedmiocie zainstalowania systemu monitoringu w lokalu użytkowym pozwanego. Sporna okazała się zasadność domagania się przez powodów zapłaty kwoty 13812,90zł z tytułu wykonanej umowy o dzieło w świetle zarzutów pozwanego o zawyżeniu wynagrodzenia w stosunku do kwoty uzgodnionej ofertą jak i zgłoszonej kompensacie z tytułu zajmowania powierzchni budynku powoda dla potrzeb emitowania sygnału internetowego. Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie dała podstawę

do dokonania przez Sąd oceny, że powodowie zasadnie dochodzili zgłoszonego roszczenia i w pełni je udowodnili. Jednakże wobec faktu, że w sprawie do czasu wstrzymania wykonalności wydanego nakazu zapłaty początkowo prowadzono postępowanie egzekucyjne, w wyniku którego na rzecz powodów wyegzekwowano kwotę 10014,11zł, wobec faktu że w tej części powództwa nie cofnięto ze zrzeczeniem się roszczenia Sąd zobowiązany był powództwo w tej części oddalić jako niezasadne, a z kolei resztę należności w kwocie 3798,79zł zasądono na rzecz powodów jak w pkt I wyroku. Sąd doszedł do przekonania, że pomimo że strony ostatecznie nie porozumiały się zgodnie co do wartości wynagrodzenia z umowy o dzieło to jednak umowa była wykonywana, tj. pozwany stale z zamontowanych kamer korzystał. Pozwany za pewne nie musiał mieć fachowej wiedzy aby ocenić ile i jakiego sprzętu potrzebuje aby objąć monitoringiem cały swój lokal, a od takiej oceny była strona powodowa, jednak w sytuacji gdy okazało się, że obszar restauracji wymagał większej ilości sprzętu niż zakładano, a zarazem cena dzieła wzrosła pozwany winien był wyraźnie oświadczyć, że albo powodowie sprzedają mu system na pierwotnie ustaloną cenę, albo winni wszystko zdemontować i pozwany umowy nie zawiera. Pozwany co prawda oświadczył pisemnie o rozwiązaniu umowy, jednak pismo to pozostało bezskuteczne wobec dalszego korzystania przez niego z zainstalowanego monitoringu. Tym samym ostatecznie, ponieważ pozwany korzystał z przekazanego mu kompletu instalacji monitoringowej w sposób ciągły uznać należało, że ostatecznie wyraził on zgodę na taki asortyment, wiedząc już jaka jest wartość ceny jego nabycia. W zakresie podniesionej kompensaty należało stwierdzić, że rażącym błędem po stronie pozwanego było samodzielnie usunięcie masztu antenowego. Pomijając kwestię możliwości uszkodzenia cudzego mienia sprzęt ten stanowił jedyne możliwe źródło dowodu na poparcie tezy pozwanego „jakoby powodowie mieli wykorzystywać urządzenie, a zarazem powierzchnię budynku pozwanego, dla nadawania sygnału internetowego także do innych odbiorców. W sytuacji usunięcia istoty dowodu niemożliwe okazało się udowodnienie tej tezy, co niebicie wynikało z opinii obu biegłych przeprowadzonych w sprawie. W konsekwencji zaś brak było podstaw dla uznania, aby pozwany posiadał słuszne podstawy do roszczeń finansowych względem powodów. Mając na względzie powyższe na podstawie umowy stron oraz art. 627 k.c. w zw. z art. 6 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku. Odsetki ustawowe zasądono na podstawie art. 481 k.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 2 k.p.c. i 100 k.p.c. mając na względzie, że część kosztów procesu została także wyegzekwowana przez komornika na rzecz powodów. W toku egzekucji nie wyegzekwowano wartości wpisu tj. kwoty 691zł, a mając na względzie wygraną pozwanego w toku postępowań zażaleniowych, odpowiadającą kwocie 189zł (139zł + 50zł) na rzecz powodów od pozwanego zasądzić należało kwotę 502zł

tytułem kosztów procesu.